

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.,
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vënd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vënd la librăria G. Cârjan, Plocești

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Octomvrie 1898 v. încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenți sînt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expe-
diție a foii.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe cu prima și
se termină cu ultima luni, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul triunar . . . 3 fl. — cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oat se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sînt ru-
gați a lîpi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
care li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea

Turcii nostri.

(m). În fine Creta are să fie pacificată.
Europa cultă, reprezentată prin cele pa-
tru puteri, e firm decisa a pune capăt
stărilor nesuportabile din insulă, cu
sau fără voea Sultanului, suveranul
Cretei.Acest »cu sau fără voie« caracte-
rizează situația.De mult, de când Creta a fost ocu-
pată de Turci, nefericiții, dar' energicii
Creteni la diferite ocazii și-au mani-
festat nemulțumirea și au prins armele,
ca să scuture un jug tiranic, o stăpă-
nire care împingea la desperare și la
peire sigură poporațiunea creștină. Turcii
după sistemul lor de guvernare nu erau
alteoa, decât niște stăpâni *exploatare*,
cari pretindeau totul pentru ei; familia
și averea creștină nu era respectată și
autoritățile nu dedeau scut cetățenilor
otomani, dacă acestia erau creștini, și în-
chideau ochii la violențele comise asu-
pra creștinilor.Cretenii violențelor au opus vio-
lență! Dacă cruzii stăpânitori îi tirani-
sau și în loc de drept aplicau forță față
de ei, creștinii din Creta, oameni de
rassa mai nobilă, decât barbarii Turci
veniți din pustiele Asiei, luau arma în
mână și combăteau pe detentorii pu-
teții cu vitejie și curaj uimitor. Răsco-
alele Cretenilor sînt multe. Ele se re-
înnoiau de câte-ori se dădea prilej, așa
că imboldul la luptă contra asupritorilor
trecea ca o tradiție din generație în
generație și am pute zice, că descuraja-
rea la Creteni nu era cunoscută. Ei se
luptau basapi pe dreptatea cauzei lor și
în firmă convingere, că această cauză
dreaptă mai curînd ori mai târziu are
să triumfe.Și nu s'au înșelat! În secolul no-
tru stările în Creta, ca în toate provin-
țele imperiului turcesc, continuau a fi deso-
late. Și azi sînt necăjiți în Constantinopol,
că Creta aduce prea puțin venit impe-
riului. Pe Turci îi doare că nu pot
stoarce mai multă dare de pe nefericiții
insulari. Cretenii la rîndul lor, cu ener-
gia înăscută, s'au rîsculat de mai multe
ori și în acest secol. Ultima lor răscoală
a fost semnalul războiului dintre Grecia
și Turcia. Europa, recunoscînd în sfîr-
șit ticăloșia și imbecilitatea Turcilor de-o-parte, dreptatea și energia veche a
Cretenilor de altă parte, a luat în mână
chestia Cretei și e pe cale a o rezolvi
conform dreptății, strigînd Turcilor un
energic: — Destul!..Este în Europa o țeară, ai cărei
stăpânitori și ale cărei guverne au apu-
cături analoge cu cele ale Turcilor.Sînt stăpânitorii noștri, sînt gu-
vernele Ungariei, cari s'au perîndat de
trei decenii, perfecționînd din an în an,
din deceniu în deceniu sistemul de opre-
siune și de exploatare al popoarelor su-
puse oblăduirii lor.La noi averea e garantată, dar' po-
porul e stors cu dări și biruri împovă-
rătoare, încât ajunge la sapă de lemn.
Nu se ia din averea privată pe cale de
forță, pe cale nelegală, ci pe base de
legi votate fără de noi. Aceasta e deo-
sebiria între Ungaria și Turcia, căci în
privința întrebunțării venitelor, asemă-
narea e perfectă: în ambele țeri venitele
le folosesc singuri stăpânitorii.La noi familia e pusă sub scutul
legilor, dar' tot legea te deobligă a-ți
da băiatul la »Kisedov«, să învețe un-
gurește, ca cu vremea să se lapede de
neamul seu. În basa puterii și orgoliu-
lui lor, stăpânitorii prigonesc, nedreptă-
țesc și batjocoresc pe aceia, cari nu sînt
de rassa lor. În Turcia motivul prigo-
nirii e religia, la noi naționalitatea:
persecuția e aceeași.Dar' nu mai continuăm cu asemă-
nările, căci ele cunoscute sînt. Vorba e
că un sistem mișelesc, un sistem inau-
gurat după calapoda turcească, e șubred
și dănuirea lui e numai de azi pe mâne.
El se va prăbuși cu atât mai curînd, cu
cât noi, popoarele nemaghiare, îl vom
combate mai cu energie, și vom scoate
la iveală toate ticăloșiile și fără-de-
legile comise de stăpânitori. Să lup-
tăm și noi cu curaj, ca Cretenii și cu
arme, cu cari sîntem atacați. Cretenii
s'au folosit de arme cu foc, căci așa a
trebuit; la noi n'a sosit timpul, ca să
punem mîna pe coasă și topor, ci deo-
camdată trebuie să luptăm în cadrul le-
gilor pe cale pacinică, dar' cu toată ho-
tărîrea și energia, însuflată de drepta-
tea cauzei noastre și imbecilitatea duș-
manilor.Avem și noi tradiția despre luptă,
căci chestia română în forma ei de azi,
are un lung trecut, mai bine de doi
secoli.Dacă în acest timp n'am reușit
întru toate, să nu descurajăm, cum n'au
descurajat Cretenii în răscoalele lor,
cum n'au descurajat înaintășii noștri în
luptele lor.Să facem ca lumea să se convingă
despre ticăloșiile Turcilor noștri, cum
s'au convins despre ale Turcilor mu-
sulmani.Să ne dovedim țaria, energia și con-
stanța în luptă, cum și-au dovedit-o
Cretenii și atunci va răsuna mai curînd de-
cât am aștepta cuvîntul de advertis-
ment, care a șters opresiunea de secol
din Creta:

— Destul!

Sibiu, 13 Octomvrie n.

„Cătră popoarele Mele!“ Căt
de mult se sbat Ungurii în contra Ma-
nifestului ce M. Sa a adresat cătră
popoarele Sale din țeară, se vede din
următoarele casuri:1. Primarul din Alba-Iulia, Ma-
ghiarul (?) Novák Ferencz, convocînd
ședința municipală pe 12 Oct. pune în
programul ei următorul punct:Presentarea prea înaltei mulțumiri a M.
Sale ces. și ap. regale, ce a adresat-o cătră po-
por (a néphez intézett) din prilejul... etc.Toată lumea știe, afară doar' de
isteful Novák, că Manifestul M. Sale
era adresat »Cătră popoarele Mele«,
»Népeimhez«, »An Meine Völker«. Adecă
știe și Novák, dar' falsifică cu
rea credință, că se nu recunoască, cu
Maiestatea Sa dimpreună, că în Un-
garia există și alte popoare, nu numai
cel »singur alcătuitor de stat«.Și acest Novák, e — consilier re-
gesc!2. O altă dovadă de intolerant
șovinism unguresc ne-ă dat direcțiunea
gimnasiului reg. ung. de stat din
Sibiu.Se știe, că »Manifestul« M. Sale a
fost tipărit din partea comitatului pe
mari afișuri, în trei limbi, paralel.
Astfel de afișe s'au trimis tuturor ofi-
ciilor.Ce a făcut dl director, care se ju-
ruia la noi că nu e șovinist?A tăiat partea ungurească și așa
zdrănuțit de foarfeci a afișat-o singură
la gimnasiu, ca nu cumva vîzînd ele-
vii celelalte limbi să scadă în »patrio-
tismul« lor.Și se nu se uite, 1/3 părți a ele-
lor din gimnasiu sînt Români.

Ce scărboș șovinism!

Comitetul central al »Aso-
ciațiunii« trebuie să ție numai decăt
pașii de lipsă pentru a clarifica che-
stiunea nenorocitei hotărîri luate cu
privire la suma oferită de guvern. Ve-
dem cu durere, că afacerea află echou
alarmant și în presa din România și
încă într'un fel, care vedește pasiuni
personale și porniri veninoase. Ori-ce
întîrziere în dilucidarea chestiunii o
înveninează tot mai mult în paguba
enormă a cauzei, nouă tuturor atât de
scumpă. Un comunicat documentat din
partea comitetului se impune cu in-
sistență.

Causa congruei.

Revenim asupra temei atinse ieri
pentru a da unele noue detalii. Între
temerile ce avem pentru toate chesti-
unile de bani, ce se pun la cale față cu
noi, fie ca donațiuni, subvențiuni ori
»congrues din partea stăpînirii, ne cade
bine a releva o declarație făcută de
președintele comisiunii de congruă,
Archiepiscopul Samassa. El a zis:»Cea mai principală nисуnță ne va
fi, ca să pregătăm astfel materialul ne-
cesar, încât prin decisiul final și hotărî-
tor independența nealterabilă a biseri-
cei să nu sufere nici o pierdere.Și în vieța publică cu cât e mai
independent cineva, cu atât e mai pon-
deros cuvîntul lui; astfel și confesiunile,
cu cât sînt mai independente și de sine
stătătoare în ceea-ce propun, învață,
recomandă și demandă în interesul ordi-
nei și a puterii civile, cu atât pot
conta la o ascultare mai mare și mai
necondiționată. În conștiința credincio-
șilor trăește puterea convingerei ex-
primată cu veacuri înainte de poetul
roman prin cuvintele:— qui pauperum veritus potiore
metallis libertate caret, dominum vehet
improbis atque serviet aeternum, quia
parvo nescit uti: —»Cel-că se teme de sărăcie, abzice
de libertate, care e mai prețioasă ca
banul, e silit a-și lua domn și a servi
vechin, căci nu s'a îndestulit cu puțin«.Pentru aceasta, eu cred că e gre-
șeală neiertată a face o atare îmbunătă-
țire a stărei preoției noastre, care
i-ar expune ispitei de a ajunge în con-
flict cu interesele materiale față de cre-
dința datorie. Prin aceasta chiar și
independența confesiunilor e periclitată
și ușor pot să devină asemenea acelor
arbori uriași, cari în pădurile Indiei cu-
prînși fiind de anumite plante parasite,
se uscă sub inelele sugrumătoare a
acestora«.Din gura unui prelat catolic șo-
vinist, ca Samassa, declarațiunea acea-
sta o refinem ca principială. O să
vedem dacă se ține cont de ea și față
cu preoții noștri gr-cat.?După discursul de deschidere, în
care a făcut declarația de mai sus,
Samassa a propus, că în urma adu-
cerii legii despre întregirea venitelor
preoției necatolice, ar fi echitabil,
dacă această lege ar împărțiși de fa-
vorurile garantate și pe preoția cat-
olică, din care cauză ar trebui să se
ceară, prin ministrul de culte, preaînalta învoire a Maiestății Sale, ca cu
ocasiunea revizuirii conscrierilor preo-
fești, acestea să se îndrepteze în modul
următor, cu abateri dela regulamentele
aprobate deja:1. Să se șteargă venitele din ex-
trascle matriculare.2. Să se șteargă peste tot locul
stolele de cumînți.3. Cheltuelile sub titlul întrefi-
nerei capelanilor să se urce dela 200
la 250 fl.4. În toate conspectele preofești
să se șteargă cheltuelile pentru susți-
nerea clădirilor, etc.Comisiunea s'a alăturat la propu-
nerea președintelui.După această raportorul Timon lu-
înd cuvîntul zise, că înainte de ce co-
misiunea s'ar apuca de lucru, trebuie
să se îngrijească de un regulament or-
ganisatoric și de un regulament de
afaceri. Din marea comisiune se se
constitue 5 clase cu câte 10 membri.
În legătură cu această prezentă ra-
portorul regulamentele propuse de el și
roagă să se aleagă o comisiune pen-
tru studiarea lor. Comisiunea centrală
procede întocmai.Metropolitul Dr. V. Mihályi luînd
cuvîntul arată, că delegații episcopa-
tului au îndrumare precisă, după care
să ție parte la supraexaminarea con-
scrierilor de venite numai în înțele-
sul regulamentului aprobat de M.
Sa. Propune deci, ca înainte de ce
s'ar face adresă cătră Monarch, să se
ceară învoirea episcopatului la propu-
nerea președintelui.Dr. Samassa răspunde, că propu-
nerea lui e făcută în folosul preoției,
prin urmare nu poate presupune, că
episcopii să o respingă.Episcopul de Alba-Regală, Dr.
Filip Steiner, spriginește propunerea
Metropolitului Mihályi accentuînd, că
corul episcopesc a declarat regularea
congruei de afaceri, care aparține
propriului seu cerc de influență.

DIN BUCOVINA.

După lupta electorală.

— 10 Octomvrie n.

Grea și neașteptată a fost lovitura,
ce au îndurat-o Români din Bucovina
în frunte cu partidul național în cam-
pania electorală pentru dietă. Conștiința
de drepturile sale, respectate până acum
de ori-și-ce partid și guvern din țeară,
încredința de spriginul guvernului cen-
tral din Viena, care a aflat totdeauna și
în zilele cele mai grele în deputații ro-
mâni din Bucovina luptători credincioși
și vajnici pentru interesele imperiului,
seduși prin șoaptele ademenitoare ale
noului president Bourguignon, care de
abia sosit în țeară și conștient, că în
prima linie numai atitudinea deputaților
români are de datorit chemarea sa la
postul de guvernor, n'a întîrziat de a
arêta față de Români cea mai aleasă
prevenire, declarînd firm, că le va res-
pecta și promova drepturile lor; înșelați
prin aceste declarațiuni înșeși ale re-
voitorului guvern, Români din Bucovina
au intrat prea puțin pregătiți, prea
puțin organizați în lupta electorală, și
urmarea n'a putut fi alta, decât înfrân-
gerea, deși din fericire nu pe întreagă
linia.Presidentul țerei Bourguignon pe
deoparte declară dirigenței partidului na-
țional, că-i garantează candidații cu 7
mandate în districte rurale, pe de altă
parte dă strașnică poruncă prefectilor
districtuali, să combată cu ori-și-ce mij-
loace pe candidații partidului național.Sfetnicilor lui credincioși, consilie-
rului guvernial Pompe și secretarului
presidial Würfel, celor mai aprigi și mai
înverșunați dușmani a tot ce e Român,
le-a succes de minune a viri frică în
oasele prea puțin independentului și
prea mult sovăitorului president, că pe-
ricolul este iminent, că și Români bu-
covineni s'au deșteptat și stau gata aîntra în luptă crâncenă pentru dobândi-
rea drepturilor sale.Abusurile cele mai grave fură co-
mise de organele guvernului de prin di-
stricte. Prin o terorizare vandală fără
margini, prin puști și baionete au și is-
butit în unele districte a-și dirige ale-
gerile după placul lor. Sute de prote-
stări din toate unghiurile țerei fură în-
aintate presidentului pe cale telegrafică
și prin multe deputațiuni. Acesta se fă-
cea a le crede toate imposibile, promite
sus și tare o urmărire severă, și la ace-
ste promisiuni cavaleresti a și rămas.Dousi mandate au perdut Românii
cu desevîrșire, alte două sînt în mînile
a doi Români-slugari guvernamentali și
trădători ai cauzei naționale. Guvernul
poate fi pentru un moment mulțumit de
isprăvile sale. Însă de altă ispravă vor fi
lungă vreme mai puțin satisfăcuți.Prin lupta electorală decursă atât
de înverșunat din cauza brutalității
guvernului s'a acceptat conștiința na-
țională până în păturile cele mai de jos
ale poporului, s'a deschis calea la orga-
nizarea unui partid temeinic național,
care să cuprindă în sine toată suflarea
românească din Bucovina.Un lucru însă este, care poate ză-
dărnici sau cel puțin îngreuna pentru
lungă vreme ori-și-ce consolidare mai
temeinică a Românilor din Bucovina —
este lipsa totală de disciplină în bise-
rica ort-orientală din această țeară. Cle-
rul secular din Bucovina este din fericire
în cea mai mare parte în toată privința
la înălțimea chemării sale. Aflăm
între reprezentanții lui un număr consi-
derabil de bărbați vrednici, conștiinți
pe deplin de înalta lor misiune, păstori
adevărați ai poporului, luptători aleși
pentru drepturile lor naționale și o bună
parte a progresului Românilor bucovi-
neni pe terenul național și cultural este
rodul muncii lor neobosite.Este însă un semn vedit de desor-
ganizare și de lipsă totală de autoritate,
poate și de pricepere la organele, că-
rora le este încredințată conducerea cle-
rului, când preoți de tagma unui Ciun-
tuleac, Nistor Vorobchievici și Cob-
lanschi, lipsiți de ori-și-ce conștiință
națională, fără respect pentru starea și
biserica lor, au putut degenera întru
atâta moralmente, încât s'au făcut in-
strumente oarbe a celor mai periculoși
dușmani ai bisericii și poporului nostru,
și luptă umăr la umăr cu acestia pen-
tru a călca drepturile poporului, pentru
a împila biserica și necinsti clerul!Și cu cât mai tristă și mai deplora-
bilă este starea clerului regular!Putna, Dragomirna și Sucevița,
aceste sfinte locuri și odoare neprețuite
ca monumente maiestose ale unui tre-
cut glorios, au rămas astăzi asilul unor
existențe nefericite, care isbite fără cru-
țare de valurile vieții, din abisul infec-
tat, în care au căzut, caută refuj la
mănăstire, luînd cu sine de obicei și
patimile bestiale, de care au fost băn-
tuite întreaga lor vieță.Vechea metropolie a Sucevei, care
a fost odinioară focarul de cultură al
Românilor și astăzi adăpostește sub zi-
durile sale moaștele sfântului Ioan-cel-
Nou, al patronului țerei, a devenit prin
stăruința neobosită a actualului proistos,
a faimosului archimandrit Ciuntuleac, un
cuib de îmbuibare.Banchetele și orghile sêrbate atât
de adese-ori în apartamentele archiman-
dritului au devenit proverbiale. Suce-
venii își povestesc despre ele lucruri
îngrozitoare. Nu arare-ori se se fi în-
tîmplat, că în zi de sêrbătoare curgea
lumea la biserica metropoliei, ear' pe
sub zidurile ei să tăvăleau oaspeții ar-
chimandritului într'o stare și pozițiune
de altfel imposibilă, pe când proistosul
bătea fila cu cei mai intimi ai sei până
ce toca de eșire.Nu ne-ar interesa isprăvile acestui
model de călugăr bucovinean, care prin
grația și intrigele femeiești a ajuns și
se susține până acum în indignitatea sa,
deși compromite grav vaza bisericii și

a clerului și a nimicuit prin aceasta religiozitatea întregului district, — însă istețul călugăr, nemulțumit numai cu atâta, a făcut legătură de sânge cu cei mai aprigi asupritori ai poporului român, cu vestitul căpitan Duzinkewicz, cu Pompe și alții de acest soi și prin grația lor, cari n'au cruțat nici mijloacele cele mai brutale, a isbutit a pune mâna pe mandatul districtului rural al Sucevei, *contra* voinței poporului, *contra* ordinului Metropolitului și al consistorului.

Se poate prevedea, ce atitudine va observa în dietă deputatul Ciuntuleac, deși Românii, ce-i drept, nici nu-l consideră de deputat român. Poate că ura și disprețul națiunii totuși îl vor îndemna să se repăsească mai curând, însă lovitură ce a dat-o călugărul Ciuntuleac prin renitența și nesupunerea sa Metropolitului și consistorului, nimicesc cu desăvârșire autoritatea acestora și pot să pregătească urmări fatale pentru întreaga biserică.

Am admirat mult blândeța și indulgența nemărginită a octogenarului Metropolit. Deși l'a fost compromisat grav arhimandritul Ciuntuleac imediat după moartea metropolitului Andrievi, subminându-i cu ajutorul gazetelor ovreiești din Cernăuți și Viena, toată vaza, spre a-l face imposibil pentru scaunul metropolitan, indulgentul Metropolit n'a recurs la puterea sa, care-l îndreptăția a-l infunda pe dușmănosul călugăr într-o mânăstire mai îndepărtată.

Acum însă machinațiunile rățecitului arhimandrit Ciuntuleac nu mai sunt pur personale, ele periclitează interesele poporului, surpă vaza bisericeii, lovesc în autoritatea Metropolitului și a consistorului și blândeța și indulgența iau formă de slăbiciune totală, de slăbiciune nechibzuită și neiertată.

Dacă bătrânul și puțin energicul Metropolit a ajuns prada intrigelor faimoșilor Pompe și Würfel, cari îl amenință cu destituire și infundare în vre-o mânăstire, în cas că ar încerca a păși mai riguros față de scumpul lor prieten și rățecitul călugăr, pregătindu-i astfel puțin independentului cap bisericesc un trist renume nu putem înțelege, cum de vrednicul vicar general, arhimandritul de *Repta*, care știe prea bine, că în persoana sa se concentrează toate așteptările clerului bucovinean, nu se întrepune pentru salvarea autorității consistorului?

Nu putem înțelege, cum de au amorțit vigoarea și energia de altfel riguroșilor consilieri *Calinescu* și *Bejan*?

(e-s).

„Să ne înțelegem“.

Sibiu, 13 Oct. n.

»Trib. Poporului« insistă de câteva zile asupra bunei înțelegeri, care se stabilească de toți dorita consolidare a *partidului național*, — un termen acesta pe care cu bucurie îl vedem accentuat și în coloanele acestei foi acum mai des decât înainte.

Nu pentru prima dată se publică în această foaie asemenea articoli. Acum un an s'a scris întocmai, ba s'au făcut și unele demersuri în această direcție, cari dacă n'au avut rezultate pozitive nu noi suntem de vină.

E foarte bună devisa bunei înțelegeri, dar noi credem că aci nu e destul a vorbi și a scrie numai, ci e de lipsă a faptului. Nu există nime între noi, care să susțină că desbinarea și împărțirea forțelor ar fi bună. În teoria vagă a platoniceii păci toți suntem una. Dar în praxă? De aceea repetăm, n'are înțeles cuvântul, dacă nu-i urmează *fapta*. Ear când ar fi serioasă pornirea spre fapte, atunci domnii dela »Trib. Pop.« știu foarte bine, care este modalitatea și locul îndeplinirii lor.

La această temă deci e superfluu și indestert, dacă nu chiar păgubitor, a tot scrie ori vorbi în vileag.

De remarcat însă, că »Trib. Poporului« pune în legătură această mare temă a reconcentrării forțelor partidului național cu recenta chestiune de zi a școalelor din Brașov, și special cu desbaterea ce a urmat în presă asupra diferitelor faze ale ei din urmă.

»Trib. Pop.« zice cam așa: Să ne înțelegem, *deci* să nu mai discutăm, sau cum îi mai place: să nu ne certăm! Și propune numai decât un *armistițiu*, pe care din partea sa îl și proclamă în mod solemn.

Noi credem că e nenorocită aceasta amestecare a chestiunilor. Qui bene distinguit, bene docet. Alta e chestiunea concentrării, alta chestiunea școalelor. Și dacă chiar »Trib. Pop.« le leagă așa strins de oală poate deștepta ușor bănuiala, că prima o folosește ca mijloc pentru a doua, și că toată zelarea ei momentană pentru »înțelegere« e o tactică. Asta nu am dorii să se admită nici ca bănuială. De aceea zicem:

Prima chestiune, care de trei ani se frământă și desbate e *clarificată*. Aci nu mai discutăm. Aci numai fapturile mai pot veni în considerație.

A *doua* e o chestiune de zi, trecătoare, pentru noi asemenea clară, în felul în care am susținut-o.

Aci »Trib. Pop.« a greșit imens, și e o afacere pur particulară a ei, ca să repare greșelile comise, ori ba.

Și să nu încurcăm chestiunea. La noi nime n'a vorbit și n'a scris de *tradare*, cum îi place »Tr. Pop.« a susține. Nime! La noi s'a vorbit numai despre așa numitul act »fals«, și discuțiunea aceasta a provocat-o singură »Tr. Pop.«,

care a făcut »fabricant de acte false« pe eforul școalelor din Brașov.

Pentru noi, și toate foile noastre, chestiunea aceasta e clarificată! *Nime* n'a fabricat acte false! Pentru »Trib. Pop.« nu știm cum stă chestiunea, pentru-că după multele salturi, inconsecuențe și contradicții, ce a săvârșit, nu mai știm ce crede, și ce nu crede. Dar nici nu impoartă.

Pentru noi deci nu se impune nici un armistițiu. Dacă chestiunea va cere vom vorbi, ca și până acum franc, după conștiința și conștiința noastră, în mod obiectiv și cinstit. Dacă va trebui să mai discutăm, vom discuta tot așa, și asta nu înseamnă *ceartă*. Ceartă e numai discuțiunea făcută cu rea credință ori în mod personal, necinstit.

A zice: să ne înțelegem, *deci* să nu mai vorbim, ni-se pare *non sens*. Ear dacă aceasta ar avea un sens, ar însemna, că în presa noastră nu se pot face discuțiuni cinșite, ci numai certe.

Un astfel de testimoniu pentru presa română noi nu subscriem nici-o dată. Asta ar fi declararea falimentului moral al ziaristicii noastre.

Deci: să ne înțelegem, obiectiv și cinșit. Armele adevărului și ale dreptății să le punem în luptă. În lupta pentru adevăr și dreptate nu-i iertat să fie armistițiu, — decât pentru armele necinșite, nevrednice de a fi manuate.

Clara pacta, boni amici.

1848.

Cronica anului.

Buzău, 1 Octombrie.

La Buzău și la Rimnicul-sărut au sosit trupe muscălești în număr considerabil. Buzăul este deja închis de toate părțile. Soldații rușești sunt încuartați pe la locuitorii fără deosebire. Vre-o 50 de inși, sudiiți din Buzău și străini, mireni și călugări stă în prinsoare. Soldații muscali jefuesc, fură de unde numai pot. Și fac batjocură pe cine pot pune mâinile, și pe lângă toate acestea poporul nu cutează a li-se opune, căci: *la casul acela ei amenință că vor nimici Bucureștii.*

(Gaz. de Tr. nr. 79).

Nitru, 1 Octombrie.

Preotul Hurban, care a voit să reșcoale Slovacii în contra domniei maghiare s'a refuzat, și de present se află la Viena.

(Am. Pop. nr. 18).

Rimnic, 2 Octombrie.

G. Magieru, generalul căpitan al pandurilor este hotărât a nu și lăsa patria să recadă în sclăvie.

Prin țeară circulează două proclamații; una »cătră natia română«, alta »cătră oficerii dorobanților«. Autorul lor este Magieru. Tot el a adresat cătră caimacamie și un *protest*, pentru-că aceea calcă în picioare cele mai sfinte drepturi ale poporului. El declară, că nu o să se supună nimănui, decât locotenen-

ței »compuse de cei trei adevărați Români (Chr. Tell, I. Eliade și Nic. Goleșcu)... aleși de popor și recunoscuți de puterile europene«.

(Gaz. de Tr. nr. 79).

Pesta, 2 Octombrie.

În capitală toate duchienele sunt închise, căci neguțătorii au de cuget să meargă în rășboiu contra lui Jellacici.

(Am. Pop. nr. 18).

Cluj, 3 Octombrie.

Comandantul general b. Puchner în puterea manifestului împărătesc de astăzi va supune Transilvania legilor ostășești.

(Gaz. de Tr. nr. 83).

Pesta, 3 Octombrie.

C. Sig. Zichy, fostul administrator al Albei-Regale a fost spânzurat de Unguri pe insula Csepel, pe cuvântul că ar fi ținut cu Jellacici.

(Gaz. de Tr. nr. 79).

— Când l-au spânzurat un gardist maghiar observă că vor să-l execute cu o tunie nouă.

— Hoho — zise el — ar fi prea frumoasă funie pentru *astfel* de om. Mai bună va fi asta de căpăstru la calul meu.

Și și-a schimbat căpăstrul cu funia cea nouă.

(Életképek nr. 15).

Pesta, 3 Octombrie.

În zilele aceste s'au abera în oraș ca la 1500 de prinși din tabera lui Jellacici. Să vede cumcă oamenii acestia nu sunt neprietenii nostri; noi cu mai mulți dintre ei am vorbit, întrebându-i că pentru-ce au prins arme asupra Ungurilor? Răspunsul lor a fost: cumcă pe ei i-a silit Jellacici amenințându-i cumcă pe toți aceia-i va spânzura, cari nu vor împlini porunca lui.

(Am. Pop. nr. 18).

Pesta, 4 Octombrie.

Pe lângă toate știrile că Jellacici ar fi mâncat o bătaie crâncenă dela Unguri, azi se adeverește, că armata ungurească a fost risipită și alungată până la Martonvásár, aproape de Buda. Deci ne putem întreba cu tot dreptul: cine a cerut armistițiu de 4 zile?

(Gaz. de Tr. nr. 79).

Iaurin, 4 Octombrie.

Ieri a sosit aci Jellacici cu 20 mii de soldați. Armata ungurească n'a cutezat să li-se opună, ci s'a tras la o parte, dând Croaților cale liberă de intrare. Jellacici a chemat la sine pe judele cetății dându-i poruncă, ca în cel mai seurt timp să pregătească 600 mii pâni, 800 măsuri de vin, 300 mii de carne, 700 măsuri de ovės și 16 mil fl. arg. Jellacici s'a încuartațit la reședința episcopescă. Scopul lui se zice a fi a se apropia de granița austriacă unde îl așteaptă 10 mii soldați, pe cari are de cuget a-i împreuna cu tabăra sa.

(Figyel.)

Blaj, 13 Octombrie.

Gardiștii români au omorât doi nemeși maghiari, căci acestia au cutezat a pușca după niște Români.

Românii încep a-și alege ei deregătorii; nemeșii maghiari fur încătrău pot.

(Gaz. de Tr. nr. 82).

Blaj, 13 Octombrie.

La Hususiu Români au prădat cășile Ungurilor și mai multe familii le-au dus la

Blaj, între cari sânt familiile lui St. Szentekeszy dela Pânde; br. Splényi dela Sâncel; S. Réz cu toată familia, din alt sat multe femei prinse au fost trimise la Blaj. Sânt încă prinși: Lud. Kende, Lud. Bethlen, Lud. Kenedffy și Alex. Cseryni. (Kol. Hir. și Ellenör).

Cronica zilei.

Sibiu, 13 Oct. n.

Societatea de lectură »Ioan Popasu« a studenților dela gimnasiul mare public rom. gr.-or, din Brașov, s'a constituit pentru anul școlar 1898/99 precum urmează: a) vicepreședinte al societății: Ioan Șortan, cl. VIII. gim.; secretar: G. Tulbure, cl. VIII. gim.; vicesecretar: T. Suci, cl. VII. gim.; cassar: I. Nemeș, cl. VII. gim.; controlor: C. Potoacă, cl. VIII. gim.; bibliotecar: G. Tocit, cl. VIII. gim.; vicebibliotecar: G. Gërda, cl. VII. gim.; b) În *comisia literară*: V. Banciu și D. Stoica, cl. VIII. gim., I. Minea și C. Moga, cl. VII. gim.; c) În *comisia bibliografică*: G. Todica, cl. VIII. gim. și I. Găvrus, cl. VII. gim. Președintele societății e tinêrul prof. *Nic. Puican*.

Monument fundatorului Gherlei.

Armenii din Gherla au emis colecte în public pentru ridicarea unui monument episcopului *Oxendiu Verzescul*, sub a cărui conducere au venit la noi înainte cu două sute de ani. Armenii o fac aceasta presimțind, că în curând vor dispărea cu totul ca națiune, și astfel să rămână totuși ceva urmă că și ei au existat oare-când. În apel se zice expres: »Va veni timpul, când Armenii nu vor exista decât în amintirea singuraticilor și în istorie. Și în adevăr e înălțător cugetul, că pe când țărina noastră va fi suflată de vânt, un monument rece va povesti generațiilor viitoare, că în țeara aceasta au existat odată și Armenii...«

Cartea de rugăciuni a Împărătesei.

În ședința de ieri a consiliului comunal vienez, primarul *Luenger* a adus la cunoștință membrilor, că prințesa *Maria Victoria* a donat pe seama muzeului din Viena o carte de rugăciuni a Împărătesei.

Necrolog. Primitiv următorul anunț funebrel:

Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința tuturor rudeniilor, amiciilor și cunoscuților, că mult iubitul nostru fiu și frate *Valeriu Popovici*, după lungi și grele suferințe, împărțit fiind cu sf. taine, a încetat din viață astăzi, la 2 ore dimineața, în frageda etate de 23 de ani. Rămășișele scumpului defunct s'au ridicat din locuința părintească și s'au deșpus spre vecinica odihnă în cimitirul gr.-ort. din loc. Sășauș, 30 Septembrie st. v. 1898. Ioan Popovici, paroh gr.-ort și Ana Popovici, ca părinți; I. Popovici, locotenent, Aurel Popovici, învovător dirig., Zenovie Popovici, cler. a II, Parashiva Stănuleț, ca frați; George Stănuleț, ca cumnat; Elena Popovici, ca cumnată.

Viriliștii români din com. Selagiului.

În lista viriliștilor din comitatul Selagiului găsim următorii Români: 1. *George Pop de Băsești*, proprietar, Băsești (744 fl. 15 cr.). 2. *Vasiliu Mica*, proprietar, S.-Odorheiu (377 fl. 09 cr.). 3. *Andreu Cosma*, director al »Silvaniei«, Șimleu (354 fl. 98 cr.). 4. *George Filip*, propr., Santău (353 fl. 89 cr.). 5. *Dr. George Pop*, adv., Zélau 339 fl.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

După cununie.

— Novelă. —

Acolo ingenunchia la treptele altarului, cu vël alb și cunună pe cap, în rochie de mătășă grea, lângă un bărbat, pe care nici-o dată nu l'a iubit!

În biserică spațioasă era tăcere profundă, numai aburii respirațiunii oamenilor sgraburini se ridicau cătră candelabrele imponente, ear' preotul fără discrețiune, respectat și serios întrebă mireasa, de își iubește mirele?

Fetei palide i-a stat respirațiunea și înfricată s'a uitat la tatăl ei, care de după spatele preotului o fixa serios, aproape mănios. Această privire întunecoasă, crudă i-a stors din suflet ultima hesitare. Două pete mici roșii s'au ivit pe fața ei rumenă și răspunse: »I iubesc«.

Și această minciună silită ca un murmur se străcură prin biserică înțicșită, și fără răsunet s'a lovit de petrele reci.

După aceea își spusese preotul vorbirea. Vieța omului o asemăna cu o luntriță și cu aceasta plutii dînsul o jumătate de oră pe valurile sgomotoase ale mării. Când sosi în urmă la liman, musica întonă sfâșietor arile, ear' publicul ca și un roi de furnici încep să se miște.

Mireasa amorțită, nepăsătoare, ca și în vis își răsima capul pe rînd de pieptul neamurilor, după aceea amezită percurse biserică și i-se părea, că totul dinaintea ochilor ei joacă nebunește și că din rîndurile dese ale publicului tămaie deasă s'ar ridica... Ear' după-ce

s'a suit cu bărbatul ei în trăsură și simțea cum el în perplexitatea sa numai mâinile ei le stringe, încep să plângă adânc și toată calea lacrimile n'au părăsit-o.

Acasă numai decât o îmbrăcă în altă rochie și pe când mulțimea oaspeților a umplut odăile, ea aștepta în mantaua de iarnă trăsura, care avea să o ducă la moșia bărbatului ei.

— Din biserică o duci numai decât acasă, — acesta a fost mandatul strict al bătrânului tiran.

Din nou se sărutară, se îmbrățășară, de pe fețele rudeniilor cădeau lacrimi pe mantaua miresei, musicanții cântară un marș și caii înfocați cu iuțea își începuseră calea spre întinsa câmpie acoperită gros cu zăpadă. Era noapte rece, fără de stele când sosiră acasă. Pe verandă îi aștepta servitorimea. Cu molestătoare curiositate se uimiau la noua stăpână, bărbaiți cu voci sonore i-au bineventat. — »E foarte frumoasă«, — șoptiau femeile între sine.

Odăile toate erau bogat iluminate, focul vesel ardea și poceana în căminele mari frumoase, în prânzitor pe masa așternută ferbea și clocotea ceaiul. Bărbatul suspină adânc și impacient căuta privirea palidei femei.

— »Suntem acasă«, — zise el cu ton apăsător, dar' foarte alterat. — »Acest cuibuleț e imperiul meu. Aici m'am născut, aici eram copil, aici mi-am trăit vieța. De aici mă vor și îngropa. Bine îmi era aici și singur, dar' acum pentru o lume n'aș da fericirea, că te pot avea pe tine!«

Cu gingășie îi trase mâna la buzele sale și îngrijat îi privia fața, din care dispăruse toată vieța, toată era resignațiune și suferință.

— »Nu astfel și-ai închipuit cuibul fericirii? O știu, că aici toate sânt simple și nepretențioase; dar' și atomul pra-

vului neînsemnat de pe mobile ar putea basme întregi povesti, cât de mult te iubesc«.

Femeia însă privia nemișcată înaintea ei. Dînsul o așeză la masă, i-a dat ceaiu, o inbia, o desmierda. N'a folosit nimic. Era ca și o somnambulă. Poate nici nu s'a gândit, se uita numai și tăcea. Lung timp șezură fără a vorbi un cuvânt, numai focul și orologiul se auzia.

În urmă se sculă bărbatul. Cu drag o agrăl ca pe un copilăș bolnav. — »Ved, că ești trudită și somnoroasă, vino și odihnește-te; numără colturile odăiei și înseamnă-ți ce ai visat«.

Luându-i mâna o conduse prin câteva odăi, dând la o parte perdelele ultimei uși.

— »Acesta e dormitorul; toate sânt pregătite, îți doresc visuri frumoase. Noapte bună!« — O sărutare gingașă i-a pus pe frunte și voia să se depărteze. Surprinsă se întoarse dînsa și-l întrebă: »Dar' tu?!« ear' privirile lor acum s'au întâlnit pentru întâia-ora. Pe fața lui se imprimaseră trăsături dureroase, dar' îngrabă încep să zimbească. »Eu? Eu mă voi deprinde cu fericirea. Noapte bună!«

Se așeză ear' la masă și privia flăcările albastre ale samovarului. Deodată i-s'a străcurat o lacrimă grea din ochi și i-a parcurs fața. Se deprindea cu fericirea.

Într'aceia și ei i-a reabus singurătatea lacrimile, amar plângea căzută într'un fauteuil. Cât de bine i-a prins această singurătate neașteptată. Nițică recunoștință simțea pentru acel om, pe care voia să-l urască pentru todeauna, pentru-că o răpise din casa ei părintească și voia să-i răpească virginitatea! S'a regândit apoi la cununia, la musica, la preot, la mulțimea mare. Auzia murmurul oaspeților, arile vesele ale mu-

sicanților și tropotul cailor. Resimțea frigid călătoriei, vântul aspru și își reaminti câteva sfaturi șoptite de mătușe bătrâne.

S'a gândit și la tatăl ei și din nou o pătune durerea; dacă îi trăia mama, toate aceste nu se întâmplau. Pentru acest cuget adora în acest moment de sute de ori mai mult pe mamă-sa, decât ori-și-când.

În sufletul ei se deșteptară toate impresiunile neuite ale copilăriei ei. Ochii repede și i-a închis, ca să nu dispară icoanele dragi. Și așa odihnindu-se în scaunul ei după-ce au zdrobit-o suferințele trecute, încetșor adormi. Abia trecuse o oră, se deșteptă în auzul musiciei, care îi cânta melodia favorită. Cu o dîușie mare se perdeau sunetele cântecului dureros în noaptea grea, reamintindu-i clipite din trecut neșterse din inimă.

După aceste cântec începuseră o altă arie, în care se întrupa durerea implacabilă.

— »Sêrmene bărbate«, — șopti acum dînsa și făcuse câțiva pași spre ușe. Numai acum încep să caute împrejurul odăiei. Își frecă ochii, credea că tot mai visează.

Se credea în odăia ei ca fată. Tot aceleași perdele, tot aceeași garnitură rosa de mobile. Înaintea ferestrei stătea scriitorul ei mititel și pe el o cârtică legată în catifea roșie, precum avuse una în care își scrisese până acum cugetele, numai pe suprafața stătuse cu litere argintie: »Tomul al II.«

La pârtelele celalalt era imponentul pat-baldachin. Perdelele rosa ce dantele îl acuseră, de după care timid licărea lumina palidă a unei candelă micuțe. De tot veselă (după atâtea impresiuni plăcute) cu bucurie copilărească desfăcu perdelele grele și privirea i-a rămas ațintită spre o icoană mare, de pe care

chipul înfăoșat al unei femei duioase, cu zimbet drag o privia pe dînsa.

Nu mai dîmtr'un medalion vechiu își cunoștea pe mama. Acest chip sfânt a eșit acum din ascunsul seu și se așeză asupra patului ei de consoartă, ca să o păzească în visurile ei!

— Aceasta e mamă-ta! — i-a șoptit un glas, vezi, și pe dînsa și-ai readus-o, ca tot ce ai iubit și la ce te-ai datat, dela ce eu te-am smuls. Am căutat să-ți servesc mai mult caprițele, decât mama pe copilășul seu bolnav. Și tu n'ai știut să-mi răspălești măcar cu un zimbet neînsemnat, forțat.

Dacă o fată tinără afirmă despre un bărbat, că îl urește: nu e perdit nimic. Numai iubirea se naște de sine; la ură se recer cause; ear' o femeie nu poate într'adevăr să urască de un bărbat, numai pentru-că el o iubește.

Când pătunsă de amăreală deplină contra urșitei sale, această ființă fantastică se lăsa înaintea icoanei mamei sale gemend pe patul seu, toată ura ei închipuită a lăpădat-o din sufletul seu.

După acestea luă de pe scriitorul tomul al II-lea și poate deocamdată numai ca să-și liniștească conștiința, dar' cu toată bunăvoința din care răsare dragostea, scrise pe pagina întâie: — »Te iubesc, te iubesc!«

Bărbatul încă tot veghia în odaia laterală, puțin indioșat, puțin întristat, dar' nici zdrobit, nici fără de speranță. Apăsându-și fruntea pe geam, se uita perdit pe fereastră.

Afară pe câmpia acoperită cu zăpadă, se iviră zorile de zi.

Aurora, ca și un soț gingaș, cu grije și cu iubire deșteptă lumea din visul ei. Stelele dispărură, ear' cerul sênin strălucind, zimbăia!

(Trad. de Asbrp.)

31 cr.). 6. Dr. *Vasilie Gyurko*, adv., Zsibó (277 fl. 10 cr.). 7. *Florion Ciocanu*, adv., Ceh (255 fl. 08 cr.). 8. *Alexandru Pop*, jude reg., Ceh (237 fl. 10 cr.). 9. *Simion Oros*, adv., Şimleu (236 fl. 36 cr.). 10. *Ioan Chesely*, protopop, Noprade (233 fl.). 11. *Vasilie Pop*, preot, Oarda-de-jos (215 fl. 63 cr.). 12. *Mihail Pop*, preot, Cuceu (209 fl. 78 cr.). 13. *Mihail Bohăţel*, propr., Supur (205 fl. 49 cr.). 14. *Ioan Băncu*, propr., Selagiu (200 fl. 89 cr.). 15. *Zaharie Varna*, propr., Barseu (199 fl. 84 cr.). 16. *Laurenţiu Bran*, preot, Soplac (176 fl. 26 cr.). 17. *Ioan Pop*, propr., Domnii (167 fl. 84 cr.).

Nou dicţionar de localităţi. Cetim în »Gazeta»: Şeful oficiului statistic central din Budapesta, Dr. Iosif Jekel-falusy, a pregătit un nou dicţionar de localităţi. În acest dicţionar s'a introdus o inovaţiune mare »patriotică». S'a eliminat de lângă numirea oficială a comunelor şi localităţilor, ori-ce indicaţiune »străină», după conceptul maghiar. Numirile vor fi aşadar numai ungu-reşti. Guvernul nu dar' cu ori-ce preţ se stăruieşte să nu numai din usul public şi din oficiu, ci chiar şi din usul privat ori-ce numire străină limbei ungu-reşti.

»Alkotmány» stabileşte un anumit paralelism între Austria şi Ungaria. În Austria motorul principal al turburărilor sunt ordinaţiunile de limbă, ear' în Ungaria legile bisericeşti. Ordinaţiunile de limbă din Austria pot fi încă rezolvate, căci contele Thun are bunăvoinţă, »dar' oare poate-se aştepta revisuirea legilor politice-bisericeşti dela Bánffy? Nici-decum. În consecinţă nu se poate aştepta dela el nici coregerea legilor electorale, nici reformarea administraţiunii. Cu forţă mecanică şi apucături violente poate guvernarea Ungaria căta timp, dar' astfel, ca să o infunde, ca şi până acum, în corupţie şi pericole din ce în ce mai mari. Interesele înalte a pacificării pretind, ca compania lui Bánffy să fie înlocuită în curând de un guvern, care nu exchide revisuirea de lipsă a legilor politice-bisericeşti, ca unica condiţie de pace.

»Adunarea Sécuilor». În 16 l. c. se împlinesc 50 de ani dela vestita adunare din *Agyagfalva* a Sécuilor. Patrioţii nostri se pregătesc a sërba aniversarea acestei zile, cu toate-că, după-cum vom vedea la »Cronica anului 1848» adunarea dela *Agyagfalva* numai cinste nu le face Sécuilor, de oare-ce de acolo s'au pornit jafurile şi omorurile oribile asupra Românilor din jur.

Earăşi gendarmii. La târgul de ţeară din *Lepsény*, câţiva socialişti beţi însenară o păruială. Gendarmii între-veniră şi de oare-ce oamenii cei beţi nu pot fi capacitaţi cu una cu două, aflară de mai consult să tragă un foc. Un socialist a căzut la moment, dar' glonţul eşind din trupul lui, s'a înfipt în o biată copilă, ce era în apropiere, omorîndu-o la moment. O victimă vino-vată sau nevinovată mai mult sau mai puţin — nu mult înseamnă în o ţeară emina-mente gendarmerească!

Exempla trahunt. Aradul e earăşi în preajma unei drăguţe crize financiare. De asta-dată nu sânt banii orfanilor, nici ai statului, ci banii — privaţilor. »*Aradi pangării tabărăkpenztár*» e în pragul bancrotului inevitabil. Bancrotul a urmat în urma chiverniselei cuminiţi a conducătorilor, cari s'au apucat să cumpere pământuri şi să facă politică de colonizare pe banii băncei. Mai mult a contribuit la faliment creditul perso-nal al directorului şi preşedintelui, cari aveau dreptul la ridică căte 80—100.000 fl. fără garanţă solidă. Directorul băn-cei muribunde a fost Jidanul kossuthist *Dr. Pless*.

Moartea unui biciclist. În 11 l. c. fabricantul *Ritter Jakob* din Budapesta a fost total zdrobot de un tramvai. Venind de pe bu-levardul *Andrássy*, biciclistul a mers alături de tramvai. Pe urmă a voit să treacă peste şine şi a mînat cu ceva mai repede. Dar' în momentul trecerii, împiedcându-se de şine a căzut, Tramvaiul care mergea cu iteulăa grozavă nu a mai putut fi oprit; astfel a trecut peste nenorocitul biciclist, care a rămas la moment mort, mutilat până la nerecunoaştere. Cadavrul a fost aşezat sub o poartă, mai apoi trasportat la secţiune. Tinera femeie a biciclistului, che-mată la locul nenorocirii, a ameţit lângă cadavru.

Defraudant sinucigaş. Advocatul din Iaurin *Horváth Lajos* s'a sinucis în zilele trecute, trăgându-şi un glonţ de revolver în inimă. *Horváth* era un membru dinstins al societăţii din Iaurin. În timpul din urmă se încurcase în datorii. După moarte s'a constatat lipsa alor 60.000 fl. ce-i erau concrezuţi.

Metropolit în exil. Guvernul rusesc a defînut în Varşovia pe metropolitul *Papiel* pentru ţinuta manifestată în che-stiunea închiderii seminarelor. Metro-politul a fost silit să părăsească oraşul.

Noroc. Mulţi dintre cetitorii nostri, cari vor fi având losuri, se vor gândi »Doamne de-aş aveţi eu noroc!» Şi nici nu ştiu când o să vină norocul, căci norocul vine totdeauna fără veste. Aşa şi un chelner din Agram, tocmă când era mai desperat se pomeneşte că-l ni-

mereşte norocul. Stăpânul cafenelei îi dase drumul din serviciu. În momentul acesta primeşte o telegramă a fost de 235.879 chg. cu 240.859 stupuri.

Pentru cultura vermilor de mătăşă s'au deschis cursuri în mănăstirile Ţigă-neşti, Horez, Văratec, cari sînt teoretice şi practice şi la cari iau parte din fiecare judeţ câte un delegat, fiind obligat apoi a lăşi cunoştinţele câştigate printre poporaţia rurală. Toate spelele necesare sînt suportate de stat.

Viţa de viie încă se cultivă în măsură destul de mare şi statul s'a silit mult a o lăţi în măsură tot mai mare printre ţărani, care ar avé ca efect şi alungarea alcoolului. În timpul din urmă filoxera a bătuit viţa de viie şi în România, ear' guvernul a luat dispoziţiuni a fi înlocuită cu viţă americană, cultivându-se 514 ht. În anul 1895 suprafaţa pământului cultivat cu viţă de viie era 189.104 ht. recoltându-se 3.372.630 hectl. vin.

Foarte multe exemple bune pentru ţărani s'au făcut pe domeniile coroanei (12 moşi date Regelui în usufruct în virtutea legii din 1881). S'au creat multe instituţii ce servesc de model ţeranelor, o mulţime de şcoale populare, în număr de 30 şi tot atâtea biserici. În fiecare şcoală se află şi un curs pentru indus-tria de casă, care are o acţiune salu-tară asupra copiilor de ţeran, învăţân-du-i a face coşniţe, scaune, mese etc., ear' pe copile a coase, ţese etc.

Tot pe domeniul coroanei s'a luat iniţiativa a se cultiva şi cartofii, cari sînt puţin cunoscuţi în România. De-aşemenea s'au înfiinţat şi bibliotecile, de unde ţeranii pot împrumuta gratis cărţi instructive lor.

Portul naţional e şi mai mult culti-vat, cu deosebire în urma nisuiţiei şi iniţiativei luate de Regina României. În fiecare şcoală s'au luat dispoziţiuni a se întroduce ştindardul naţional spre a de-ştepta şcolărilor simţul, de iubire faţă de patrie şi domnitor.

Mult, foarte mult a făcut Regele pentru ridicarea ţeranelor şi a ţerei şi e o afirmaţiune cu totul greşită a autoru-lui din anuarul *Magnif. Voastre*, că dom-nitorul n'ar găsi un simţ de recuno-ştiinţă prin locuitorii şi dacă s'ar fi inter-resat numai ceva mai mult, convinind şi trăind în România, s'ar fi convins de datorinţa morală ce o are fiecare faţă de Rege, care a dat ţerei puterea, vaza şi vitalitatea, procurându-i o basă si-gură de desvoltare. (Va urma).

Comisiunea austriacă a cutoei a prezentat un calcul nou al cutoei cu re-sultatul 62:38%.

Comisia ungară va răspunde mai târziu.

Tribuna Literară.
Ţerantul în România.
— Conferinţă ținută în seminarul rec-torului universităţii G. Schmoller, la Berlin —
de
George D. Creangă.
(Urmare).

Din aceste cauze e ușor de înţeles, dacă în anul 1892 din 29.950 recruţi nu-mai 2115 au ştiut să scrie şi să cetească; aşadar mai bine de 80%, Faptul e trist, însă adevărat, şi se speră, că dispozi-ţiunile severe ce s'au luat în timpul din urmă relativ la părinţi, şcolari şi invê-ţători şi amelioraţiunile diferite făcute pentru cultura ţeranelor, vor da resul-tate mai bune, căci starea culturală a unui popor e cu mult mai importantă decât cea economică; numai prin ea se poate ajunge a doua şi ori-ce progres depinde de ea. Pentru crearea de şcoale rurale s'a înfiinţat şi o cassă cu un fond de 30 mil. fr.

Armata încă influenţează în mod binefăcător asupra ţeranelor. În casarme s'au înfiinţat cursuri, unde soldaţii ne-ştiutori de carte pot învăţa şi a se per-fecţiunea.

Pentru a obicinui pe ţeran cu cul-tura intensivă a pământului, s'au înfiin-ţat în multe judeţe şcoale populare de agricultură, unde iarna se învăţă teorie, ear' vara se face praxă la câmp, durând cursul 2½ ani.

Deasemenea s'au înfiinţat mai multe şcoale de meserii, cu scop de a instrua pe ţeran în diferite ramuri industriale, a-l face să înveţe o meserie, pe care s'o exercite iarna şi să-i îmbunătăţească exis-tenţa.

Tot astfel s'au creat pe moşiile statu-lui mai multe instituţiuni de model, cari se servesc în parte şi proprie-tarilor mari ca un exemplu de exploa-tare raţionabilă, pentru perfecţiunea şcolărilor eşişi din şcoalele de agricul-tură şi pentru prăsirea rassei de cai, oi, etc.

Albinăritul nu e atât de desvoltat ca odinioară, statul a luat totuşi multe dispoziţiuni, chemând în ţeară pe oameni specialişi şi întocmind stupării, cari se

servească de model ţeranelor. În 1892 cantitatea de miere produsă a fost de 235.879 chg. cu 240.859 stupuri.

Pentru cultura vermilor de mătăşă s'au deschis cursuri în mănăstirile Ţigă-neşti, Horez, Văratec, cari sînt teoretice şi practice şi la cari iau parte din fiecare judeţ câte un delegat, fiind obligat apoi a lăşi cunoştinţele câştigate printre poporaţia rurală. Toate spelele necesare sînt suportate de stat.

Viţa de viie încă se cultivă în măsură destul de mare şi statul s'a silit mult a o lăţi în măsură tot mai mare printre ţărani, care ar avé ca efect şi alungarea alcoolului. În timpul din urmă filoxera a bătuit viţa de viie şi în România, ear' guvernul a luat dispoziţiuni a fi înlocuită cu viţă americană, cultivându-se 514 ht. În anul 1895 suprafaţa pământului cultivat cu viţă de viie era 189.104 ht. recoltându-se 3.372.630 hectl. vin.

Foarte multe exemple bune pentru ţărani s'au făcut pe domeniile coroanei (12 moşi date Regelui în usufruct în virtutea legii din 1881). S'au creat multe instituţii ce servesc de model ţeranelor, o mulţime de şcoale populare, în număr de 30 şi tot atâtea biserici. În fiecare şcoală se află şi un curs pentru indus-tria de casă, care are o acţiune salu-tară asupra copiilor de ţeran, învăţân-du-i a face coşniţe, scaune, mese etc., ear' pe copile a coase, ţese etc.

Tot pe domeniul coroanei s'a luat iniţiativa a se cultiva şi cartofii, cari sînt puţin cunoscuţi în România. De-aşemenea s'au înfiinţat şi bibliotecile, de unde ţeranii pot împrumuta gratis cărţi instructive lor.

Portul naţional e şi mai mult culti-vat, cu deosebire în urma nisuiţiei şi iniţiativei luate de Regina României. În fiecare şcoală s'au luat dispoziţiuni a se întroduce ştindardul naţional spre a de-ştepta şcolărilor simţul, de iubire faţă de patrie şi domnitor.

Mult, foarte mult a făcut Regele pentru ridicarea ţeranelor şi a ţerei şi e o afirmaţiune cu totul greşită a autoru-lui din anuarul *Magnif. Voastre*, că dom-nitorul n'ar găsi un simţ de recuno-ştiinţă prin locuitorii şi dacă s'ar fi inter-resat numai ceva mai mult, convinind şi trăind în România, s'ar fi convins de datorinţa morală ce o are fiecare faţă de Rege, care a dat ţerei puterea, vaza şi vitalitatea, procurându-i o basă si-gură de desvoltare. (Va urma).

Bibliografie.
»ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ»
editată sub auspiciile şi din însărcinarea
»Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura
poporului român».

de
Dr. Corneliu Diaconovich,
prim-secretarul Asociaţiunii.

A apărut fascicolul X. al acestei mari şi folositoare publicaţiuni, adecă ultimul, cu care se încheie tomul I. A—Copenhaga. Tomul întreg cuprinde 936 pagini, 10,401 articole, 9 harte, planuri şi adnexe şi 111 ilustraţiuni în text. Faptul îmbucurător, că publicul ce-titor primeşte o parte considerabilă din această valoroasă publicaţiune, este o dovadă elatantă, că lucrarea aceasta înaintează cu paşi tot mai siguri şi el fără îndoială va pute delătura pe de-plin temerea ce s'a ivit la început în cercuri foarte largi, că »Enciclopedia Română» ca toate întreprinderile noastre literare de asemenea extensiune nu se va pute termina.

Fascicolul X. cuprinde articolele Clasa—Copenhaga. La acest fascicol se alătură foaia titulară, apelul comitetului Asociaţiunii din August 1896, prefaţa la tomul prim, scrisă de directorul publi-caţiunii Dr. C. Diaconovich, lista auto-rilor »Enciclopediei Române», conse-mnarea ilustraţiunilor, prescurtări si semne şi Addenda et Corrigenda.

Dintre articolele cuprinse în acest fascicol amintim: Cloşca Ioan, Cluj, Coarda (T. Cerne), Cobălcescu, Cocrăscu, Cod, Codrescu, Cognac, Cojoena, Colonia, Colorante, Colori, Columbia, Comasarea, Comedia (M. Străjan), Comic, Comitai, Comuna, Conache Costache Concert, Congregaţiune, Congres, Conserve alimentare (Dr. Felix), Constanţa (judeţ şi oraş), Constantinescu Barb, Constantinopole, Conta Vasilie, Conta-Kernbach Anna, Contabilitate, Con-ulsuine.

Dintre ilustraţiuni remarcăm un admirabil tablou, reprezentând vederi din Constanţa, precum noul port, statua lui Ovidiu, piaţa Independenţei, promontoriul, biserica catedrală.

»Enciclopedia Română» apare în extensiune de 30 fascicole de câte 6 coale de tipar (10 fasc. formează un tom) şi va cuprinde în total peste 30.000 articole.

Publicaţiunea se va termina în de-cursul anului 1900.

Abonamente se primesc la editorul W. Krafft în Sibiu şi la toate librăriile: deposit general pentru România: Storck & Müller, Bucureşti.

Preţul unui tom face: broş. fl. 10 — (resp. 25 frci), ear' legat 11.60 (resp. 28.50 frci).

»Oraşul Bucureşti», articol retipă-rit din »Enciclopedia Română», publi-cată sub auspiciile »Asociaţiunii pentru literatura română» şi cultura poporului român» de Dr. C. Diaconovich. Cu 2 planuri şi 15 ilustraţiuni. (Edit. W. Krafft în Sibiu. Preţul 1 leu). Sub acest titlu a apărut în zilele din urmă o inter-esantă broşură, care cuprinde o amê-nunţată descriere a capitalei române. Anume ne dă un material vast despre situaţia geografică, suprafaţa, popora-ţiunea, aspectul, fortificaţiunile, grădini-le publice, monumentele, zidurile, casar-mele, administraţia, finanţele oraşului, despre autorităţile ce îşi au sediul în capitală, apoi despre instrucţia, aşezê-mintele culturale, presa, industria, comer-ciul, comunicaţiunea, băncele, locurile de petrecere şi istoria Bucureştilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraş, broşura de faţă este fără îndoială cea mai sistematică şi luându-şi datele numai din publicaţiuni oficiale şi dela locuri competente, dă cetitorilor — nucleu — o iconă cât se poate de fidelă a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al oraşului la care este alăturat un regi-stru al stradelor şi zidurilor mai însem-nate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotro-ceni şi un număr mare de ilustraţiuni, de o frumuşe deosebită, anume: 3 as-pecte din Calea Victoriei, Bulevardul cu băile Eforiei, Bis. Antim, Balaşa, Stavro-poleos, Catedrala catolică, Ateneul, Uni-versitatea, 2 tablouri ale institutului bo-tanic, Banca naţională, Teatrul Naţional şi aşezêmintele Brancoveneghi. Broşura se poate procura la toate librăriile.

La librăria »Tipografia», societate pe acţiuni în Sibiu, se află următoa-rele cărţi:
»Memorial», Archiep. şi Metropolitul Andreiu baron de Şaguna, de Ni-colae Popoa fl. 1.30
»Doine», conf. ținută la ateneul din Bêrlad, de Mândrescu —.28
»Critice» 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. şi II. a 2 fl. — cr. —.4—
»Povestile Banatului», de Cătana —.30
»Literatura popor. română», de Gaster —.250
»Introducere în Cărţile Testamentului vechiu şi nou», de Dr. Iuliu Olariu —.250
»Cersitorul», dramă în 2 acte de Livescu —.50
»Studii Critice», de Ghera. Vol. I. şi II. a 2 fl. 20 cr. —.4—
»Higiena română», de Dr. Leo Murăşianu —.1—
»Izvoade», de Demetrescu —.4—
»Trandafiri şi violele», de Pop-Rete-ganul —.60
»Din Moldova», schiţe de Kotzebue —.1—
»Floarea din Firenze», de Livescu —.50
»Istoria Românilor sub Mihail-Voda-Viteazul», de Nicolau Bălcescu —.2—
»Trăvniţe», 10 piese Slovacăşti Vol. I. şi II. a 1 fl. 50 cr. —.3—
»Scrierile părinţilor apostoleşti», de Dr. Iuliu Olariu —.70
»Merinde dela şcoală», de Popa —.60
»Despre influenţa împrejurărilor», de Panate Zosin —.50
»Memorii din timpul războiului», de Georgescu —.88
»Pui de lei», poezii eroice, de Nenitescu —.1—
»Educaţie de gaia —.2—
»Poesii», de Macedonski —.2—
»Copii de pe natură», de Negruzzi —.150

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal încă 5 cr., ear' pentru expediţie recomandată 20 cr. v. a. Pentru sigu-ranţa expediţiei recomandăm modalitatea din urmă.

»Din vremuri frumoase». Un vals din cele mai frumoase a apărut sub titlul de mai sus, într'un elegant format artistic, ca compoziţiune, pentru pian a talentului tiner de C. S. Stămlăscu. În extensiune de 8 pagini, această fru-moasă compoziţie va fi de sigur apreci-ată de toţi pricepătorii. Damae noastre, iubitoare de musică frumoasă, se vor grăbi a o procura cu atât mai virtos, că se vinde pentru o coroană (şi porto postal) într'un scop cultural-naţional. A se adresa la librăria noastră (»Tipog-rafia», Strada Poplăcei nr. 15).

Sosiţi în Sibiu.
În 13 Octombrie n. 1898.
Hotel »Imperatul Romanilor»: Marschall, vicecolonel din Londra; Gunesch cu soţia, privater din Bucureşti; Dr. Tamásy, medic de re-giment din Tîrgul-Mureşului; Laendler, entre-prenor din Oradea-mare; Dr. Meltz, deputat dietal, Kosch, voiajor, din Budapesta; Mauthner Samig, Berger, Samson, din Budapesta, Wagner, Schuh, din Viena, Adler din Oradea-mare, Grün-feld din Mediaş, comercianţi.
Hotel »Neurthner»: Florstădt, proprietar din Eisleben; Gelb, voiajor din Alba-Iulia.
Hotel »Meltzer»: Szentmiklószy din Viena, Abraham din Budapesta, voiajori; Klein, comer-ciant din Gohalm; Popa, teolog din Ilia-murăşana.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 11 Oct. n. 1898

Sămînţe	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.		Preţul per 100 chilogr.	
		dela	până	dela	până
G r a u					
Bănăţenesc nou	75	9.10	9.15	76	9.20
Grâu de Tisa	75	9.25	9.35	76	9.30
Grâu de Pesta	75	9.20	9.30	76	9.30
Grâu de Alba-Reg.	75	9.25	9.35	76	9.45
» Bacia	75	9.35	9.40	76	9.45
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—

Sămînţe vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hect.	Preţul per 100 chilogr.	
			dela	până
Sécár	prima	70—74	7.85	7.40
Orz	de nutreţ	60—62	5.60	6.—
»	de vinars	62—64	6.50	7.—
»	de bere	64—66	7.70	8.75
Ovês	—	39—41	5.75	6.05
Cucuruz (porumb)	bănăţ.	—	5.20	5.25
»	de altsoi.	—	5.15	5.20
Meiu	—	—	12.25	12.75
Hrişcă	—	—	—	—

Mărfi pe termen	Grâu	Mărfi	Preţul per 100 chilogr.	
			dela	până
»	Sept.-Oct.	8.63	8.8	8.92
	Sept.-Oct.	8.90	9.1	9.20
»	Maiu-Iun.	4.8	—	4.60
	Iulie-Aug.	—	—	—
»	Mart.-Apr.	7.70	7.7	7.72
	Oct.	8.50	—	8.5

rodnete diverse	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sém. de trif.	Lucernă ungurească	—	—
»	roşie	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—
Uns. de porc.	dela Pesta	62.—	62.50
»	dela ţeară	—	—
Slănină	svântată	—	—
»	afumată	61.—	62.—
Sên	—	—	—
Prune	—	—	—
Lăctar	slavon, nou	—	—
»	bănăţenesc	—	—
Miere	brută	—	—
»	galbînă străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—

Parazi pietii din Sibiu.
Din 13 Octombrie n. 1898

Hârtie-monetă română	Cump.	9.8	vând.	9.2
Lăre turceşti	—	—	—	—
Imperial (15 R ² aur)	—	19.—	—	19.10
Ruile ruschi 100 à	—	126.75	—	127.50
Galbeni	—	5.62	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.50	—	9.54
100 Marco germane	—	68.52	—	68.80
Livre ster ling	—	11.90	—	12.—

Bursa de Budapesta.
Din 11 Octombrie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—
» » » 4%	—
» » » 3%	100.25
Imprumutul câilor ferate ung.	121.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	132.50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—
Beauri rurale ung.	98.—
» » » croate-slavone	99.—
Obligaţiunile desp. regalilor	101.60
Imprumut cu promisiu ung.	156.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Seghedin	140.—
Renta de hârtie austriacă	102.50
» de argint austriacă	102.25
» de aur austriacă	123.50
Losuri austriace din 1860	160.25
Acţiunile băncei austro-ungare	955.—
» de credit ung.	—
» de credit austr.	—
Scrieri fonciere ale institutului de credit şi economi »Albina»	102.—
Argintul	5.69
Galbeni împărăteşti	5.65
Napoleon-d'ori	9.51
Mărci 100 imp. germane	68.75
London 10 Livres sterlingi	120.15

Bursa de Viena.
Din 11 Octombrie n. 1898.

Renta de aur 6%	—
» » » 4%	122.20
» » » 3%	100.—
Imprumutul câilor ferate ung.	124.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.00

A III-a loterie priv. reg. ung. de clasă.

În decursul tragerilor de până acum mai mulți cumpărători de losuri dela noi au făcut câștiguri principale de

20.000, 10.000, 5000, 2000 cor.

și nenumărate câștiguri secundare de

1000, 500 și 200 cor.

Astfel colectura noastră se prezintă ca

cea mai norocoasă în toată Transilvania.

Pentru aceasta recomandăm tuturor să cumpere losuri la noi pentru prima tragere a loteriei de clasă III., ce se va începe

deja cu 17 Noemvrie,

căci spre acest scop îi stă la dispoziție cea mai bogată colecțiune de numeri.

În ciclul acesta câștigă

chiar jumătate din losurile vândute,

astfel încât tot la al doilea los cade un câștig inevitabil, dintre cari cel mai norocos e de

un milion de coroane.

Fiecare los joacă — câtă vreme nu e tras — **de șese-ori** și costă pentru prima tragere:

Un los întreg	0 jumătate
fl. 6.—	fl. 3.—
Un pătrar	Un octav
fl. 1.50	fl. —.75

Iacob L. Adler & fratele,
colectură principală
a loteriei de clasă priv. reg. ung.,
Sibiu, Piața-mare nr. 1.

Nr. 1166—1898.

[1853] 2—3

Publicațiune.

În 26 Octombrie 1898, la 1 oră d. a. se va exaranda prin licitațiune publică în cancelaria comunală din Boița, casele de cărmă a ale comunei și adevă 2 case aflătoare în comună și una în Lazaret, pe un period de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1899 până în 31 Decembrie 1901.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria comunală.

Boița, în 10 Octombrie 1898.

Primăria comunală.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

În strada Lungă (Langgasse) sunt de vânzare [1880] 2—3

două intravilane de edificat.

Informațiuni la proprietarul **Bespaletz, strada Ocenei (Burgergasse) nr. 20.**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografa”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

☛ **fiecare Român,**
☛ **luptător pentru**
☛ **dreptul național.**

„Tipografa”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

☛ **cu preț redus!** ☛

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român

Doriți se cettiți

un interesant
Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

☛ **Premiat de „Academia franceză”.** ☛

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255—XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

☛ **26 ilustrațiuni** ☛

admirabile, executate după **olișuri din Paris**

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografa”, soc. pe acțiuni,
Sibiu, strada Popădăci nr. 15.

„Tipografa”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografa”, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

☛ **Prețul 1 fl. 30 cr.** ☛

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,

2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III (1895) fl. 1.75.

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.

„Icoane sterse”, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

☛ **Cel mai nou volum de nuvele:** ☛

„În viltoare”, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografa”, societate pe acțiuni, Sibiu.

În această colectură
s'a câștigat până acum
301.240 coroane.

Colectura principală a
loteriei de clasă reg. ung. privil.

În această colectură
s'a câștigat până acum
301.240 coroane.

JOSEF STERNBERG,

Budapesta, VI., Teréz-körút nr. 6.

LOSURI ORIGINALE

pentru tragere clasa I. costă în întregime:

$\frac{1}{1}$ fl. 6.— $\frac{1}{2}$ fl. 3.— $\frac{1}{4}$ fl. 1.50 $\frac{1}{8}$ fl. —.75

de a se trimite înainte sau cu rambursă.

LOSURI ORIGINALE

pentru tragere clasa I. costă în întregime:

$\frac{1}{1}$ fl. 6.— $\frac{1}{2}$ fl. 3.— $\frac{1}{4}$ fl. 1.50 $\frac{1}{8}$ fl. —.75

de a se trimite înainte sau cu rambursă.

Câștigul principal de clasa I. 60.000 coroane.

În cazul cel mai norocos se poate câștiga în clasa a VI-a 1.000.000 cor.

[1865] 1—2

În această colectură
s'a câștigat până acum
301.240 coroane.

De oare-ce tragerea de clasa I. se va ține în luna proximală
la 17 și 18 Noemvrie
ne rugăm de comande cât mai grabnice ca să le putem trimite la timp.
Josef Sternberg,
colectant principal al loteriei de clasă reg. ung., Budapesta, VI., Teréz-körút nr. 6.

În această colectură
s'a câștigat până acum
301.240 coroane.